

Як ми бачимо, забезпечення безпеки міжнародних польотів є однією з найголовніших цілей міжнародного повітряного права, які досягаються шляхом розробки заходів, що стосуються технічної надійності авіаційної техніки, аеропортів та інших засобів, використовуваних у міжнародній аеронавігації, шляхом установа правил і регламентів, що стосуються польотів і маневрування повітряних суден. Мета забезпечення безпеки міжнародної повітряної аеронавігації також досягається шляхом укладання міжнародних конвенцій з ініціативи ІКАО про незаконні акти, спрямовані проти безпеки повітряного судна і осіб або майна, які знаходяться на його борту. Також цьому слугують спеціальні конвенції профільного характеру: Конвенція про злочини і деякі інші акти, що чиняться на борту повітряних суден (Токійська конвенція 1963 року) [2]; Конвенція про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден (Гаазька конвенція 1970 року) [3] і Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (Монреальська конвенція 1971 року) [4]. Над відкритим морем це завдання здійснюється органами ІКАО, а в межах державної території — відповідними національними службами.

Отже, важливість міжнародного повітряного простору, а також національного повітряного простору полягає в його інтенсивному використанні в транспортних цілях, що об'єктивно потребує точної регламентації такої діяльності як на національному, так і міжнародному рівнях. На нашу думку, необхідним є наділення ІКАО повноваженнями прийняття відповідних заходів за недотримання встановлених міжнародних стандартів щодо забезпечення безпеки. Також повинні проводитись регулярні перевірки експертами ІКАО стану безпеки в державі, з метою виявлення порушень в даній області, і додаткових перевірок після закінчення встановленого строку для усунення порушень. У разі невиконання приписів ІКАО щодо усунення виявлених недоліків, було б доцільним введення заборони для авіакомпаній, зареєстрованих в даній державі здійснювати міжнародні польоти.

Підсумовуючи результати проведеного дослідження, можна зробити висновок, що основною проблемою залишається виявлення і усунення колізій міжнародного і національного законодавства та встановлення єдиних обов'язкових правил, що сприятимуть підвищенню рівня безпеки міжнародної цивільної авіації і яких будуть дотримуватися усі держави.

Література

1. Халимова Г. Р. Роль регламентів ІКАО в забезпеченні принципу безпеки міжнародної цивільної авіації / Г. Р. Халимова // Вісник ТІСІ. – 2007. – № 3. – С. 95-100.